

TOELICHTING:

Inleiding.

Naast de Verordening Individuele Voorzieningen Maatschappelijke Ondersteuning is er ook een besluit maatschappelijke ondersteuning. In dit besluit zijn bij elkaar gebracht alle bedragen, die op basis van de verordening moeten worden vastgesteld. Daarnaast zijn alle regels waarvoor de verordening een delegatiebepaling voor het college bevat in het besluit ingevuld.

Het voordeel van het opnemen van alle bedragen in een besluit is dat bij wijziging van de bedragen (bijvoorbeeld omdat er aan de hand van de prijsindex een bijstelling van bedragen plaatsvindt) niet de verordening gewijzigd moet worden en dus in de raad besproken en opnieuw vastgesteld moet worden. Bijstelling van het besluit door het college kan aanzienlijk sneller plaatsvinden. Vaststelling van het besluit door het college kan uiteraard pas als de Raad de verordening heeft vastgesteld en de verordening is gepubliceerd.

Het eerste onderwerp dat in het besluit aan de orde komt is de vorm van de te verstrekken voorzieningen, waaronder het persoonsgebonden budget. Van alle soorten voorzieningen waarvoor een persoonsgebonden budget mogelijk is wordt in het besluit uitgewerkt hoe het bedrag van het persoonsgebonden budget wordt samengesteld. De invulling van de eigen bijdrageregeling past het kader van de mogelijkheden die de AMvB biedt.

Per paragraaf worden vervolgens alle nog vast te stellen bedragen opgenomen, zodat die ingevuld kunnen worden en het besluit spoort met de verordening. In paragraaf 7 tot slot wordt geregeld boven welk bedrag in bepaalde omstandigheden advies gevraagd moet worden en hoe de samenhangende afstemming bij de toekenning, zoals genoemd in artikel 5 van de wet, wordt geregeld.

PARAGRAAF 1: ALGEMENE BEPALINGEN

In deze paragraaf worden de begrippen, die in dit besluit gehanteerd worden toegelicht. De begrippen a t/m l zijn o.a. ontleend aan de verordening en daarom wordt verwezen naar de bijbehorende toelichting van deze verordening. Hieronder volgen nog enkele aanvullingen cq. verduidelijkingen.

g. Eigen bijdrage

Cumulatie van eigen bijdragen (was artikel 14 in het besluit)

In de memorie van toelichting op het wetsvoorstel Wmo is aangegeven dat de regering de extramurale eigen bijdrageregeling AWBZ en de regeling voor de Wmo goed op elkaar wil laten aansluiten om een mogelijke stapeling van eigen bijdragen voor individuen te beperken. Met de extramurale eigenbijdragen AWBZ worden bedoeld de eigen bijdragen die op grond van de AWBZ zijn verschuldigd voor persoonlijke verzorging en verpleging, zonder dat er sprake is van verblijf in een AWBZ-instelling.

Er is voor gekozen om de grenzen voor de eigenbijdrage Wmo te enten op grenzen van de eigenbijdrage die geldt voor de extramurale AWBZ. Behalve regels met betrekking tot de eigen bijdrage in het kader van de Wmo, wijzigt het onderhavige besluit daarom ook de extramurale eigen bijdrage AWBZ.

De begrenzing aan de stapeling is geregeld door het anticumulatiebeding zoals dat onder de Wvg gold, ook voor de Wmo te regelen. Anders dan bij de Wvg gaat de Wmo-bijdrage thans voor op de AWBZ. Dit betekent dat burgers die voor een bepaalde Wmo-voorziening reeds een eigen bijdrage betalen, maar daarvoor het maximum nog niet hebben bereikt, voor de AWBZ slechts een eigen bijdrage betalen tot dat voor hen geldende maximum. Dit geldt ook voor de eigen bijdrage die in mindering wordt gebracht op het persoonsgebonden budget op grond van de AWBZ.

In de AWBZ is een anticumulatie voor de eigen bijdrage voor extramurale zorg met de zorg ingeval er sprake is van zorg met verblijf in een AWBZ-instelling. Een samenloop kan vooral aan de orde zijn indien een van de partners verblijft in een AWBZ-instelling en de ander thuis AWBZ-zorg ontvangt. Hoewel de Wvg een anticumulatie ingeval van verblijf in een AWBZ-

instelling niet kende, is een dergelijke anticumulatie met dit besluit ook geregeld voor de Wmo. Dat lag alleen al voor de hand omdat de huishoudelijke verzorging per 1 januari 2007 is overgegaan naar de Wmo. Ook hiervoor is geregeld dat de Wmo voorgaat.

Tot nu toe was het bedrag dat maximaal aan eigen bijdrage moest worden betaald gemaximeerd tot een bepaald nominaal bedrag per vier weken. Dit bedrag bedroeg in 2006 € 544,20. Dit maximum is komen te vervallen. Daarmee is op dit punt eveneens aangesloten bij de eigen bijdrageregeling op grond van de Wvg, die een dergelijk maximum ook niet kende. De vaststelling en de inning van de extramurale eigen bijdragen AWBZ wordt gedaan door het Centraal Administratie Kantoor Bijzondere Zorgkosten (CAK). Het CAK heeft derhalve ervaring en deskundigheid ten aanzien van het berekenen, vaststellen en innen van eigen bijdragen. De regering heeft daarom besloten het CAK deze taak ook voor de eigen bijdragen Wmo te geven (Kamerstukken II 2005/05, 30 313, nr. 36).

I. Inkomen:

Als peiljaar voor de vaststelling van het inkomen wordt genomen: het tweede kalenderjaar voorafgaande aan het jaar waarin aan een persoon maatschappelijke ondersteuning is of wordt verleend. Dus het inkomen in 2008 is het uitgangspunt, als in 2010 maatschappelijke ondersteuning is verleend. Bij het inkomen wordt uitgegaan van het (belastbaar) verzamelinkomen in het geval er in het peiljaar een aanslag inkomstenbelasting is of wordt vastgesteld. In de overige gevallen wordt uitgegaan van het belastbaar loon.

a. Compensatiebeginsel

Dit houdt in dat de gemeente de wettelijke plicht heeft om mensen te compenseren voor hun beperkingen zodat ze echt kunnen deelnemen aan de maatschappij. Het gaat erom dat mensen in staat moeten zijn om zelfstandig een huishouden te voeren, zich te kunnen verplaatsen in en om de woning, beschikken over vervoersmogelijkheden, andere mensen kunnen ontmoeten en sociale verbanden aan kunnen gaan. Kortom, beperkingen die mensen ondervinden in hun zelfredzaamheid en in hun maatschappelijke participeren moeten door de gemeente worden gecompenseerd.

Aan het compensatiebeginsel is een motiveringsplicht gekoppeld. De gemeente moet beargumenteren dat een Wmo voorziening tot compensatie van een beperking leidt. De gemeente kan worden aangesproken op het behalen van het resultaat.

Het compensatiebeginsel en motiveringsplicht staat in relatie met het ICF (International classification of functioning, disability en health). Een classificatie/begrippenkader voor het beschrijven van het functioneren van mensen incl. factoren die op het functioneren van invloed kunnen zijn.

De beschrijving vindt plaats vanuit 3 perspectieven:

- het perspectief van de mens als organisme, als lichaam > stoornissen
- het perspectief van het menselijk handelen, de activiteiten > beperkingen
- het perspectief van participatie, deelname aan het maatschappelijk verkeer > participatieproblemen

Participatie:

Bij participatie gaat het erom of iemand mee kan doen aan het maatschappelijk leven op alle levensterreinen, of hij ook daadwerkelijk meedoet, en of iemand een volwaardig lid van de maatschappij is of kan zijn. Participatieprobleem kunnen ook ontstaan door omgevingsfactoren en impliceert niet altijd een beperking.

Daarnaast zijn er factoren die het functioneren beïnvloeden.

- medische factoren (de ziekte, de aandoening, het letsel)
- persoonlijke factoren (leeftijd, opleiding, voedingsgewoonten)
- externe factoren (kunnen fysiek zijn oa hulpmiddelen, maar ook de houding van mensen).

In bijlage 1 is het ICF schema, het schema compensatiebeginsel en een model toepassen compensatiebeginsel opgenomen.

p. Collectieve vervoersvoorziening / CVV:

Systeem van Collectief Vraagafhankelijk Vervoer / Veolia

Artikel 27 van de verordening maakt een onderscheid tussen drie soorten vervoersvoorzieningen, te weten: een algemene voorziening waaronder het gebruik van een systeem van collectief vraagafhankelijk vervoer, tegen gereduceerd tarief (a), voorzieningen in natura (b) en een persoonsgebonden budget voor vervoer (c).

Dit onderscheid is gemaakt gezien het verschillende karakter van deze vormen van voorzieningverstrekking.

Gebruik van een algemene voorziening waaronder een systeem van collectief vraagafhankelijk vervoer, tegen gereduceerd tarief

Een algemene voorziening kan zijn het reguliere openbaar vervoer, mits dat toegankelijk, bereikbaar en bruikbaar is voor mensen met een functiebeperking. In praktijk is dat nog lang niet het geval.

Als WMO-geïndiceerde in het systeem van collectief vraagafhankelijk vervoer, kan de gehandicapte tegen gereduceerd tarief onbeperkt gebruik maken van het vervoerssysteem. Binnen de rangorde van te verstrekken voorzieningen heeft deze het primaat, aangezien deze tevens individuele voorzieningen (gedeeltelijk) overbodig kan maken.

Door een hoogwaardig systeem van CVV op te (doen) zetten kan een gemeente in belangrijke mate invulling geven aan het compensatiebeginsel ten aanzien van het vervoer buitenshuis.

Een dergelijk systeem dient wel aan een aantal voorwaarden te voldoen.

In samenwerking met de Limburgse gemeenten heeft de Provincie een dekkend systeem opgezet welk vanaf 10-12-2006 wordt uitgevoerd door Veolia

Het systeem wordt gekenmerkt door de volgende kwaliteitseisen:

- ✓ vervoer van deur tot deur per minibus of rolstoeltaxi voor iedereen;
- ✓ onbeperkt gebruik van het CVV binnen het geldende vervoersgebied;
- ✓ openstelling gedurende 7 dagen per week, op maandag tot en met vrijdag van 06.00 uur tot 01.00 uur en op zaterdag tot en met zondag van 07.00 uur tot en met 01.00 uur;
- ✓ het vervoersgebied is vastgesteld op een gebied ter grootte van 5 openbaar vervoer zones vanaf het vertrekpunt van de reiziger;
- ✓ in het systeem zijn zogenaamde "puntbestemmingen" aangemerkt. Dit is een bestemming die buiten het gebied van 5 OV zones kan liggen maar waarvan de gemeente het belangrijk vindt dat Wvg-reizigers deze toch kunnen bereiken. Een voorbeeld is het Academisch ziekenhuis te Maastricht.
- ✓ indien de gehandicapte beschikt over een Openbaar Vervoer begeleiderskaart - welke ingeval van medische noodzaak op aanvraag verstrekt wordt door de NS - kan de gehandicapte een begeleider meenemen in het CVV, zonder dat voor de begeleider een reizigersbijdrage verschuldigd is;
- ✓ bij overstap op het reguliere openbaar vervoer bespreekt de reiziger de gewenste vertrektijd met de CVV vervoerder. Omdat Veolia ook verantwoordelijk is voor het reguliere openbare busvervoer en enkele treinverbindingen in Limburg, is afstemming minder complex dan in het verleden;
- ✓ desgewenst hulp bij in-, uit- en overstap;
- ✓ oproep gestuurd met een vooraanmeldtijd van 1 uur en een marge bij het ophalen van maximaal 15 minuten eerder of later dan het overeengekomen tijdstip;
- ✓ omrijfactor bij gecombineerde ritten niet meer dan 30 minuten.

PARAGRAAF 2: VORM VAN TE VERSTREKKEN VOORZIENINGEN

Artikel 2: Persoonsgebonden budget

Algemeen.

De systematiek van de verordening is dat steeds algemene voorzieningen, waaronder collectief vervoer, het primaat hebben. Bij algemene voorzieningen is geen persoonsgebonden budget mogelijk, waar tegenover staat dat de algemene voorziening een snel te realiseren oplossing biedt en er bij algemene voorzieningen een eenvoudige en lichte toelatingstoets geldt en er bij de verstrekking daarvan nooit een eigen bijdrage wordt gevraagd. Voor alle andere voorzieningen geldt dat er een persoonsgebonden budget kan worden gevraagd, waarbij dan de volgende bijzondere regels gelden.

Lid 1:

Verstrekking van een persoonsgebonden budget vindt plaats op verzoek van de aanvrager. Dit kan bij voorkeur tegelijk met de aanvraag, indien op dat moment al duidelijk is dat de aanvrager dit wenst.

Lid 2:

Voorbeeld: bij het verstrekken van een persoonsgebonden budget voor een rolstoel, zal ook een budget verstrekt worden voor het onderhoud en de reparatiekosten. Dit budget komt overeen met de economische afschrijvingstermijn van de rolstoel.

Lid 3:

Conform artikel 3 van de verordening geeft de gemeente in dit lid aan in welke situaties de bij wet verplichte keuze tussen een voorziening in natura en een persoonsgebonden budget niet wordt geboden

Hierin wordt dus bepaald in welke omstandigheden het college mag afzien van het verstrekken van een persoonsgebonden budget.

2.3.a. voorbeeld: de aanvrager kampt met ernstige manische depressiviteit en uit het verleden kan aangetoond worden dat de aanvrager niet altijd goed met financiële middelen kan omgaan.

2.3.b. voorbeeld: de aanvrager heeft schulden of er kan worden aangetoond worden dat hij geregeld schulden heeft waardoor hij niet kan voldoen aan zijn financiële verplichtingen

2.3.c. De aanvrager wordt niet in staat geacht de toegang te vinden tot de verschillende voorzieningen, waarvoor het budget bedoeld is. Te denken valt bijvoorbeeld aan personen met een lager verstandelijk vermogen.

Lid 4:

In dit lid staat aangegeven op welke wijze (frequentie en tijdstip) het PGB wordt uitgekeerd.

Lid 5:

In dit lid staat aangegeven op welk moment de ontvanger van een PGB verantwoording dient af te leggen aan de gemeente. Het Wmo-kantoor zal deze verantwoording controleren.

Lid 6:

In dit lid staat aangegeven dat de gemeente een steekproef van minimaal 10% trekt uit alle verantwoordingen conform artikel 6, lid 6 van de verordening.

Lid 7:

Bij de toekenning van een PGB voor de voorziening "hulp in het huishouden" is een vrij besteedbaar bedrag bepaald, Indien het bedrag onder het genoemde maximum blijft, hoeft er geen verantwoording afgelegd te worden.

Lid 8:

In artikel 6, lid 7 van de verordening staat aangegeven dat het college kan besluiten om het uitgekeerde PGB geheel of gedeeltelijk terug te vorderen bij gebleken misbruik of onverantwoord gebruik.

Lid 9:

Bij het verstrekken van een persoonsgebonden budget kan een eigen bijdrage in rekening worden gebracht. De eigen bijdrage is vastgelegd in de Algemene Maatregel van Bestuur. De vaststelling en inning van deze bijdrage zal gebeuren door het Centraal administratie kantoor (CAK). De inning zal plaatsvinden in 39 perioden van 4 weken (zijnde drie jaar) waarbij de eigen bijdrage dan wel het eigen aandeel de werkelijke kosten niet mag overtreffen.

Deze regeling geldt tenzij anders bepaald in dit besluit.

Artikel 3: Vaststelling persoonsgebonden budget bij individuele voorzieningen

Lid 1:

In artikel 12 van de verordening staat de hoogte van het PGB, in een percentage uitgedrukt. De hoogte van het persoonsgebonden budget bij individuele voorzieningen, met uitzondering van hulp bij het huishouden, bedraagt 100%. Om de hoogte van het budget te bepalen zal het college eerst bepalen wat de kosten zijn van de adequate oplossing in natura. Zij gaat hierbij uit van de goedkoopste offerte dan wel van de door het college vastgestelde maximum bedragen.

Lid 2:

Ook bij de toekenning van een PGB wordt rekening gehouden met eigen bijdragen / aandeel.

Artikel 4: Omvang van eigen bijdragen, eigen aandeel en inkomensgrenzen

Hoofdstuk IV van de Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) handelt over eigen bijdragen en het eigen aandeel bij financiële tegemoetkomingen. In artikel 4.1 van de AMvB* wordt onder a, b, c en d aangegeven welke bedragen de minister als maximum laat gelden voor welke groepen. In de AMvB zijn geen bepalingen m.b.t. de inkomensgrenzen opgenomen. Gemeenten zijn dus vrij om hieromtrent eigen beleid te voeren.

De volgende tabel wordt in 2010 gehanteerd bij het bepalen van de eigen bijdrage:

Het college van B&W heeft in de vergadering van 9 december 2009 besloten om voor 2010 de volgende eigen bijdragen vast te stellen:

Gezinssamenstelling	A	B	C
Eenpersoonshuishouden, jonger dan 65 jaar	€ 17,60	€ 22.222	15%
Eenpersoonshuishouden, 65 jaar en ouder	€ 17,60	€ 15.256	15%
Meerpersoonshuishouden, jonger dan 65 jaar	€ 25,20	€ 27.222	15%
Meerpersoonshuishouden, 65 jaar en ouder	€ 25,20	€ 21.058	15%

A = Laagst mogelijke eigen bijdrage

B = Startpunt inkomensafhankelijke bijdrage (inkomensbedrag)

C = Marginaal tarief (percentage op basis waarvan de eigen bijdrage voor de hogere inkomens wordt berekend)

Deze parameters zijn inmiddels ook door het Ministerie van VWS vastgesteld. Indien in het uitvoeringsbesluit gesproken wordt over een norminkomen, wordt bedoeld op de inkomensgrens in de B-kolom. Dit geldt ook als uitgangspunt voor vervoer en woningaanpassingen. Er wordt geen gebruik meer gemaakt van de norminkomens van de WWB, omdat er dan verschillende normen gehanteerd worden. Voor de burger is het voordeliger en duidelijker om met één norm te werken.

Lid 8:

Conform het huidige besluit Wvg, komen de kosten bij aanvragen onder de € 50,= geheel voor rekening van de aanvrager.

Artikel 5: Negenendertig perioden van vier weken

Artikel 4.1., lid 3 van de AMvB bepaalt dat bij bouwkundige of woontechnische aanpassingen de eigen bijdrage of het eigen aandeel over maximaal 39 perioden van vier weken gevraagd mag worden. Dit artikel geeft de invulling daarvan.

voorbeeld berekening

Betreft: persoon jonger dan 65 jaar en ongehuwd
Inkomen: € 25.000,= per jaar (= verzamel inkomen)
Woningaanpassing: kosten € 4.000,=

De eigen bijdrage bedraagt per 4 weken:

Nominaal deel:	€	17,60
Inkomensafhankelijk deel:		
Werkelijk inkomen	€	25.000,=
Inkomensgrens	€	22.222,=
		<hr/>
Verschil	€	2.778,=
13 ^{de} deel van 15% v. € 2.778,=	€	32,05
Totale bijdrage per 4 weken bedraagt	€	49,65
Totale bijdrage (39 perioden van 4 weken)	€	1.936,50

PARAGRAAF 3: HULP BIJ HET HUISHOUDEN

Artikel 6: Vaststelling persoonsgebonden budget hulp bij het huishouden

De lagere vergoeding is vanwege het feit dat er bij een Pgb geen overhead- en administratiekosten etc. betaald hoeft te worden daar de cliënt deze bij een Pgb niet heeft.

In dit artikel wordt aangegeven hoe het persoonsgebonden budget voor de hulp bij het huishouden wordt vastgesteld. De vaststelling van een persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden is gebaseerd op het uurtarief van de gecontracteerde instelling(en), en En wordt jaarlijk aangepast aan het loonindexcijfer van het CBS. De bedragen in dit uitvoeringsbesluit zijn de bedragen van 2009, met daar op het loonindexcijfer van CBS 2,42% toegepast.

PARAGRAAF 4: WOONVOORZIENINGEN

Artikel 7: Hoogte financiële tegemoetkoming in de kosten van woonvoorzieningen

In artikel 7, lid 1 is geregeld hoe de financiële tegemoetkoming minus het eigen aandeel of het persoonsgebonden budget voor een woonvoorziening wordt vastgesteld.

Het gaat daarbij om de kosten van de door het college goedgekeurde offerte. Daarin kan een aantal kosten teruggevonden worden. Te denken valt hierbij aan de kosten van bouw, maar ook aan eventuele kosten architect, kosten van vergunningen en kosten van toezicht.

Door uit te gaan van de kosten van de goedgekeurde offerte is het mogelijk per offerte andere kosten mee te nemen. Zo zullen toezichtkosten bij een kleine verbouwing geen rol spelen.

Artikel 7, lid 1.a

De hoogte van de financiële tegemoetkoming bij een woonvoorziening wordt bepaald door het college. Het college bepaalt eerst wat de kosten zijn van de adequate oplossing in natura aan de hand van een offerte dan wel wat de kosten zijn aan de hand van de door het college vastgestelde gemaximeerde bedragen (zie bijlage II). Alvorens verstrekking zal er worden bekeken of de aanvrager een eigen bijdrage dan wel eigen aandeel verschuldigd is.

Kleine woningaanpassingen: de maximale vergoedingen staan beschreven in bijlage II.

Artikel 7, lid 1.b

De hoogte van het persoonsgebonden budget bij een woonvoorziening wordt bepaald door het college. Het college bepaalt eerst wat de kosten zijn van de adequate oplossing in natura aan de hand van een offerte dan wel wat de kosten zijn aan de hand van de door het college vastgestelde gemaximeerde bedragen. Alvorens verstrekking zal er worden bekeken of de aanvrager een eigen bijdrage dan wel eigen aandeel verschuldigd is.

Artikel 7, lid 1.c

Indien de aanvrager een inkomen heeft dat minder is dan het norminkomen, dan heeft hij recht op 100% subsidie van de voor subsidie in aanmerking komende produkten.

Artikel 7, lid 2

De hoogte van de tegemoetkoming in de verhuis- en herinrichtingskosten. Dit bedrag is maximaal en wordt bepaald aan de hand van het inkomen en de opgevoerde kosten.

Artikel 7, lid 3: zie bijlage 3

Artikel 7, lid 4: zie bijlage 2

Artikel 7, lid 5

Dit artikel heeft betrekking op het bezoekbaar maken van een woonruimte indien de aanvrager zijn hoofdverblijf heeft in een AWBZ instelling. De financiële tegemoetkoming is gemaximeerd op € 3.000,- . Door het bedrag te maximeren voorkomt de gemeente dat ze met onoverkomelijke uitgaven wordt geconfronteerd.

Voorbeeld: de ouders van de aanvrager wonen op drie hoog en er is geen lift aanwezig. De aanvrager is niet in staat om trappen te lopen. Een mogelijke oplossing is gelegen in het realiseren van een traplift. De kosten die samenhangen met het realiseren van een traplift over drie etages is erg kostbaar. Daarbij kan worden gesteld dat deze uitgaven ook niet zouden worden gedaan indien de aanvrager zijn hoofdverblijf zou hebben op de derde etage zonder lift.

Artikel 7, lid 6

Als een woonwagen binnen 5 jaar technisch afgeschreven is, of als de standplaats binnen 5 jaar opgeheven wordt, dan geldt een maximum vergoeding van aanpassingskosten van € 2.500,00.

Artikel 7, lid 7:

Geeft het afschrijvingsschema aan volgens welk schema bij verkoop binnen 10 jaar een eventueel bedrag, dat het gevolg is van de meerwaarde van de woning door de aanpassing, aan het college moet worden terugbetaald. Dit in gevolge van artikel 26 van de verordening.

Artikel 7, lid 8:

Dit geldt zowel voor aanvragers woonachtig in een huurwoning als ook een koopwoning. Indien de kosten meer bedragen dan € 6.500,= en de aanvrager geeft niet de voorkeur aan verhuizen, dan wordt niet meer dan € 6.500,= aan kosten in de berekening meegenomen. De meerkosten zijn voor rekening van de aanvrager.

PARAGRAAF 5: HET ZICH VERPLAATSEN PER VERVOERMIDDEL

Artikel 8: Vaststelling persoonsgebonden budget

Artikel 8 regelt in lid 2 de wijze waarop een persoonsgebonden budget voor een vervoersvoorziening wordt vastgesteld. Hierbij wordt uitgegaan, conform de verordening, van de goedkoopst-adequate voorziening. Als daar sprake van is kan verhoging plaatsvinden met een bedrag noodzakelijk voor onderhoud en reparatie. Het bedrag dat hiervoor beschikbaar wordt gesteld wordt vastgesteld op basis van de tegenwaarde van de huurprijs dan wel de koopprijs van de goedkoopst-adequate voorziening.

Artikel 9: Eigen bijdragen en hoogte financiële tegemoetkomingen in de kosten van vervoersvoorzieningen.

Lid 1:

Artikel 9, lid 1 legt vast vanaf welke grens de auto algemeen gebruikelijk wordt geacht. Deze grens is gelijk aan de grensen van de Eigen bijdrage tabel zoals beschreven in artikel 4.

Indien een aanvrager een inkomen heeft dat hoger is dan het norminkomen, komt hij niet in aanmerking voor een vervoersvoorziening (uitzondering hierop is een scootermobiel.) De reden hiervoor is dat verondersteld wordt dat de aanvrager zelf kan voorzien (financieel) in zijn vervoersbehoeften en dat hiervoor voldoende mogelijkheden aanwezig zijn.

Voorbeeld: een aanvrager heeft een inkomen dat ligt boven de gestelde grens. Hij kan gebruik maken van het collectief vervoer, echter dient hiervoor het normale tarief te betalen.

Lid 3:

In dit lid wordt bepaald op welke manier de aanpassing van de eigen auto wordt geregeld.

Voorbeeld: de aanvrager die niet in staat is gebruik te maken van zowel het openbaar vervoer alsook van het collectief vervoer, kan in aanmerking komen voor een persoonsgebonden budget voor een aanpassing van de in eigen beheer aan te schaffen auto. Indien het inkomen lager ligt dan het norminkomen kan er een keuze gemaakt worden tussen het persoonsgebonden budget ten behoeve van een autoaanpassingen en een persoonsgebonden budget voor het gebruik van personenvervoer / rolstoelvervoer. Deze voorziening wordt maximaal één maal per 5 jaar verstrekt.

Lid 4:

Voorbeeld: een aanvrager is niet in staat om gebruik te maken van het openbaar vervoer en heeft een inkomen dat lager ligt dan het norminkomen, dan komt hij in aanmerking voor een gemaximeerd persoonsgebonden budget voor een aanpassing van een in eigen beheer aan te schaffen auto.

Daarnaast dient de aanvrager 5 jaar geen beroep te doen op een vervoersvoorziening in het kader van de individuele voorzieningen maatschappelijke ondersteuning.

Lid 5:

In de Wvg was het gestelde onder onderdeel a. en b. opgenomen en met name bedoeld voor personen die niet (vanwege zwaarwegende omstandigheden) gebruik kunnen maken van het CVV (ReisNet) en dus hun eigen individuele (rolstoel)-taxi vervoer kunnen regelen. Een van de opties in de vervoer (en deze zal waarschijnlijk gelicht worden) is dat individueel vervoer per Veolia (op indicatie van de gemeente) mogelijk is. In de praktijk zal dus individueel (rolstoel)-taxi vervoer, bij nieuwe aanvragen, nagenoeg niet meer aan de orde zijn. Het heeft dus m.n. betrekking op de huidige toewijzingen (conform de wet overgangsrecht met maximaal 1 jaar).

Onderdeel c. : In artikel 31 lid 3 van de verordening is vastgelegd dat gebruik indien het toewijzen van het gebruik van een eigen auto (of familie) aan de orde is, er tenminste een omvang per jaar van 1500 kilometer met een bandbreedte tot 2000 kilometer mogelijk moet maken.

De vergoeding ad. € 0,28 per kilometer is gelijk aan het fiscaal onbelaste deel reiskostenvergoeding werkverkeer.

Het niet laten verantwoord van het verstrekte bedrag is analoog aan de vroegere Wvg werkwijze

Lid 6:

Indien een aanvrager een persoonsgebonden budget heeft en een scootermobiel zal er een korting plaatsvinden op het persoonsgebonden budget van 25%. De reden hiervoor is dat een scootermobiel verstrekt wordt voor het opheffen van de ondervonden problematiek in het verplaatsing in de directe woonomgeving. De actieradius die hiervoor wordt gegeven is gemiddeld een straal van 5 km. Een aanvrager die nu alleen een persoonsgebonden budget heeft zal dit ook moeten gebruiken voor verplaatsingen binnen deze straal van 5 km. Iemand met beide voorzieningen hoeft dit niet. Er zou dus zonder korting sprake zijn van een rechtsongelijkheid.

Lid 7:

Indien de vervoersbehoeften van echtgenoten niet samenvallen of ten dele samenvallen en een van beide echtgenoten heeft een vervoersvoorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget, mag niet meer verstrekt worden dan anderhalf maar een enkele voorziening. Vallen de vervoersbehoeften

van de echtgenoten samen kan volstaan worden door beiden een halve voorziening te verstrekken in de vorm van een persoonsgebonden budget.

Artikel 10: Besparingsbijdrage

Wanneer een voorziening wordt verstrekt waar een algemeen gebruikelijk deel onderdeel van uitmaakt (er wordt een driewiel fiets verstrekt, de fiets is algemeen gebruikelijk en maakt daar onderdeel van uit: men hoeft zelf geen fiets meer te kopen) zou sprake kunnen zijn van besparing: er hoeft immers geen algemeen gebruikelijke voorziening meer aangeschaft te worden. Aangezien verstrekking binnen de wet zich beperkt tot de meerkosten, kan in die situatie van de aanvrager het bedrag dat bespaard wordt, gevraagd worden als besparingsbijdrage.

PARAGRAAF 6: ROLSTOELEN

Artikel 11: Vormen van rolstoelvoorzieningen en overige hulpmiddelen

Artikel 11, lid 1

Een rolstoel wordt over het algemeen verstrekt in bruikleen. Door deze vorm van verstrekken is herverstreking mogelijk. Daarnaast bestaat ook de mogelijkheid om te kiezen voor een persoonsgebonden budget. De hoogte van dit budget is 100% van de tegenwaarde in natura inclusief de onderhoudskosten en reparatiekosten. Een nieuwe verstrekking van een persoonsgebonden budget bij rolstoelen en andere hulpmiddelen is alleen dan mogelijk indien het middel economisch is afgeschreven.

Artikel 11, lid 2

Buiten de reguliere rolstoelen bestaat de mogelijkheid om een beroep te doen op een persoonsgebonden budget voor een sportrolstoel. Dit budget wordt maximaal een maal per 3 jaar verstrekt in de vorm van een gemaximeerd bedrag.

PARAGRAAF 7: ADVISERING EN SAMENHANGENDE AFSTEMMING

Artikel 12: advisering

Artikel 12, lid 1a

De verordening bepaalt in artikel 37, lid 2, dat in bepaalde situaties boven een bepaald bedrag verplicht advies gevraagd moet worden.

Extern advies dient altijd mogelijk te zijn indien de mogelijke soorten compensatie of de indicatie onduidelijk zijn. Daarnaast dient het bij erg grote uitgaven als onderbouwing van de noodzaak tot verstrekking. Echter indien de indicatie en de oplossing duidelijk zijn, leidt het inschakelen van extern advies tot onnodige kosten bij de gemeente en onnodige wachttijd voor de aanvrager.

Vandaar het bedrag is gesteld op € 25.000,-. Dat er gekozen wordt voor een iets hoger bedrag dan bij de WVG-uitvoering, heeft te maken met ervaringsgegevens. Hierboven gaat het vrijwel altijd over ingrijpende woningaanpassingen, complexe rolstoelen en over ingewikkelde casuïstiek hulp bij het huishouden en persoonlijke verzorging.

Artikel 12, lid 1b

Indien de kosten lager zijn dan € 25.000,= kan het college ook besluiten om externe advisering te vragen.

Artikel 12, lid 2

Daar veel gemeenten reeds een hoogwaardige intake uitvoeren, wordt er reeds in de praktijk veelal conform het in dit artikel gestelde gewerkt. Uiteraard dient er wel een gesprek (huisbezoek), inkomenstoets, opvragen offerte etc plaats te vinden. Met indicatievrije verstrekking wordt feitelijk dus alleen bedoeld dat de externe adviseur niet geraadpleegd wordt.

Voorbeeld: aanvrager komt aan de balie, kan direct gesprek aangaan met consulent, dossier wordt bekeken, situatie wordt afgecheckt, voldoet aan voorwaarden om direct te beschikken, klant loopt 30 minuten later met beschikking de deur uit. Indien de klant de aanvraag schriftelijk indient zal dit een paar dagen in beslag nemen.

De gemeente dient in alle gevallen een gedegen onderzoek te verrichten. Bij twijfel bestaat de mogelijkheid om een externe te raadplegen. Indien geen overeenstemming tussen klant en gemeente is het ook vrijwel niet mogelijk om op basis van een dossierstudie negatief te beslissen op een vraag. Er dient dan eerst een uitgebreider onderzoek plaats te vinden.

Artikel 13: Samenhang en afstemming

De verordening in artikel 38 dat in dit besluit bepaald moet worden op welke wijze de verkrijging van individuele voorzieningen samenhangend wordt afgestemd op de situatie van de aanvrager. Bij deze eisen is aangesloten bij de eisen die het Zorgindicatiebesluit stelt ten aanzien van het onderzoek inzake de AWBZ. Hierdoor is enerzijds de samenhang met de AWBZ gewaarborgd, maar wordt anderzijds ook een ruime hoeveelheid informatie vergaard waarmee het college een zorgvuldig, op de individuele situatie af te stemmen besluit kan nemen.

PARAGRAAF 8: SLOTBEPALINGEN

Artikel 14:

Dit artikel geeft aan wanneer het besluit in werking treedt.

Artikel 16:

Deze bepaling spreekt voor zich en wordt niet nader toegelicht.